

## ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Τα ΜΜΕ οργιάζουν. Το πιο καυτό ζήτημα της επικαιρότητας: θα προβούν οι εκπαιδευτικοί σε απεργία εν μέσω πανελλαδικών εξετάσεων; Το σωματείο των καθηγητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κηρύσσει απεργία και η κυβέρνηση προχωρά σε προληπτική επίταξη επιστρατεύοντας όσους καθηγητές θέλουν να απεργήσουν ενώ 2 ημέρες πριν την απεργία στέλνει 88.000 φύλλα πορείας.

Η απεργία των εκπαιδευτικών εφορμεί από την εφαρμογή του νέου νομοσχεδίου που αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτό πρακτικά προβλέπει τις συγχωνεύσεις σχολείων με υπεράριθμα τμήματα και λιγότερες ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό άρα λιγότερες προσλήψεις, υποχρεωτικές μεταθέσεις, νέο πειθαρχικό δίκαιο που θέτει υπό διωγμό τους εκπαιδευτικούς, αξιολόγηση που «στήνει» σχολεία κάτεργα υποταγμένα στις ανάγκες των αφεντικών, αύξηση του διδακτικού ωραρίου που με τη σειρά του θέτει σε κίνδυνο τις υπάρχουσες οργανικές θέσεις. Απέναντι στον αγώνα αυτό το κράτος απαντά με πολιτική επιστράτευση γεγονός που σημαίνει την υποχρέωση των επιτασσόμενων να παρέχουν τις υπηρεσίες τους. Με άλλα λόγια καταστέλλει μια απεργία που κοστίζει στο κράτος, αφού αυτό δεν προτίθεται να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών δεν χρήζει συστάσεων ούτε απόδειξης της δικαιοσύνης του. Οι απεργοί διεκδικούν έναν αξιοπρεπή μισθό με σταθερή έδρα και εναντιώνονται στα επαυξημένα διδακτικά ωράρια δημιουργώντας μια αιχμή ενάντια στην υποτίμηση της εργασίας τους αλλά και των ζωών μας συνολικότερα αφού οι εκβάσεις των αγώνων που παίρνουν μέρος δημιουργούν εργασιακές σχέσεις στις οποίες υπάρχουμε κι εμείς τη στιγμή που όλοι βιώνουμε την εκμετάλλευση στους χώρους εργασίας μας. Μιλάμε δηλαδή για έναν αγώνα ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, ενάντια στην ποινικοποίηση των απεργιών, ενάντια στους ταξικούς φραγμούς που μπαίνουν από τα πάνω και ενάντια στις συγχωνεύσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι από το 1979 έχουν γίνει συνολικά 8 πολιτικές επιστρατεύσεις ενώ μόνο φέτος έγιναν 3, η επίταξη των εργαζομένων του Μετρό, των ναυτεργατών και των καθηγητών, γεγονός που καταδεικνύει την αυξημένη καταστολή σε εργασιακό επίπεδο. Σαν να λέμε δηλαδή ότι το δικαίωμα στην απεργία υπάρχει τυπικά και μόνο αφού οι εργαζόμενοι εκβιάζονται και απειλούνται συνεχώς από την κρατική βία που ασκείται σε βάρος τους.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα των καθηγητών με κοινό γνώμονα την αντίσταση στις εργασιακές σχέσεις που μας επιβάλλει η συνολικότερη αναδιάρθρωση. Μακριά από τις υστερίες των εντεταμένων τηλεπερσόνων επιλέγουμε να κινηθούμε από κοινού με τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια, να στηρίξουμε τις καταλήψεις των μαθητών και να κάνουμε κι εμείς τις δικές μας. Να δημιουργήσουμε κοινότητες αγώνα σε κάθε χώρο, να αντισταθούμε, να συνδεθούμε, να διεκδικήσουμε.

## ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ